

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Quomodo daemones sint in hominibus cap. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ETSI de his mihi satisfactum sit, est tamen adhuc quod me mouet. Quidam asserunt, daemones non esse in hominibus, sed extra, eo quod castrum non intus, sed extra dicatur obsideri: alij contrarium sentiunt, innitentes verbis Saluatoris dicentis: Exi ab eo spiritus immunde. CAESARIUS: Improperie dicitur exire, nisi quod intus est; vtrique tamen verum dicunt secundum aliquid, scilicet quod in homine possit esse, & non esse. Non potest esse diabolus in anima humana, secundum quod Gennadius in distinctione ecclesiasticorum dogmatum definit, dicens; Daemones per energeticam operationem non credimus substantialiter illabi animae, sed applicatione & oppressione vniari. Illabi autem menti, illi soli possibile est qui creauit, qui natura subsistens incorporeus, capabilis est suae facturae. Mentem hominis iuxta substantiam, nihil implere potest nisi creatrix TRINITAS. APOLLONIVS: Quid ergo est quod diabolus cor hominis dicitur intrare, tentare vel immittere? CAESARIUS: Non aliter intrat, vel implet, vel immittit, nisi quod animam decipiendo in affectum malitiae trahit. Et haec est differentia inter aduentum Spiritus sancti & Spiritus maligni, quod ille proprie dicitur illabi, iste immitri. Spiritus sanctus existens intus in anima peccatrice per essentiam & potentiam, & sapientiam, quasi de propere illabatur per gratiam. Spiritus vero malignus cum extra sit, vt dictum est, per substantiam, mala suggerendo, & vitijs mentem afficiendo, quasi sagittam, suam immittit malitiam. Vnde habes: Immissiones per angelos malos. Hinc est quod homo post aduentum Spiritus sancti, plus & fortius potest diligere bonum, quam ante dilexit malum, quasi de remoto immissum. Cum diabolus dicitur esse in homine, non intelligendum est de anima, sed de corpore, quia in concauitatibus eius, & in visceribus vbi stercora continentur, & ipse esse potest. APOLLONIVS: Satis expeditus sum de quaestione hac, sed quaero, si adhuc ali-

*Daemones
an sint
in ipsis
obsessis,
an extra.
Mar. 5. 9*

*Li. de ec-
cle. do-
gma. c.
83.*

Psal. 77.

*Quibus
modis dæ-
mones ho-
minibus
noceant.*

quæ viæ sint aliæ, quibus dæmones hominibus solent nocere? CÆSARIUS: Habent dæmones mille nocendæ artes, ex quibus quatuor tibi pandam: quibusdam nocent falsa promittendo, alijs nocet per suos ministros in fide subruendo, nonnullis nocent in corpore eos lædendo, alijs, quod periculosius est, in peccatis occidendo. Ista omnia iusto Dei fiunt iudicio, & de singulis tibi subiungam exempla.

CAPVT XVI.

*Promis-
sione fal-
sa nocet.*

IN Campo domo ordinis Cisterciensis, quæ sita est in Episcopatu Coloniensi, sicut audiui à quodam sacerdote ordinis nostri, homine veridico, quem res non latuit, Conuersus quidam fuit, qui à monachis, cum quibus loquebarur, in tantum litteras didicerat, vt textum legere sciret. Huiusmodi occasione illectus & deceptus, libellos sibi ad hoc idoneos occultè fecit conscribi, cœpitque in vitio proprietatis delectari. Cumq; huiusmodi studium eidem Conuerso, ad hoc nimis conuerso, prohiberetur, amore discendi apostasiam incurrit, modicū tamē propter ætatem profecit. Deinde ad monasterium pœnitentiæ ductus rediens, & hoc vsque tertio actitans, nunc ad scholas seculares exeundo, nunc reuertendo, diabolo copiosam in se præbuit materiã decipiendi. Visibiliter enim illi apparens in specie Angeli, ait: Disce fortiter, quia futurum est, & a Deo diffinitum, vt Halberstadensis fias Episcopus. Stultus ille diaboli dolos non obseruans, sperabat in se antiqua renouanda fore miracula. Quid plura? Die quadam seductor Conuerso se ingerens, clara voce, & hilari facie, dicebat: Hodie Episcopus Halberstadensis defunctus est; Festina venire ad ciuitatē, cui a Deo antistes destinatus es: ipsius enim cōsiliū mutari non potest. Statim miser de monasterio silenter exiit, nocte eadem in domo cuiusdam honesti sacerdotis iuxta opidum Xantenſe hospitatus est. Vt autem glorioſè ad sedem suam veniret, nocte ante lucem surgens, equum hospitis valde bonum strauit, cappam eiusdem induit, ascendit, & abiit. Manè familia domus, damno cognito, apostatam insequens appre-